

SITGES

Número solt . 0'15 ptes.

Trimestre . . . 1'50

ESPANYA

Any 7 ptes.

AMÉRICA

Any . . . 2'50 ptes (or)

ANUNCIS:

ESQUELES, REMESOS

I RECLAMS

a preus convencionals.

BALLAROSITGES

Aquets dos fets primaris, fonamentals: el de la personalitat nacional de Catalunya i el de l'unitat d'Espanya enfortits per dues lleys correlatives: la de la llibertat que implica l'autonomia i espontaneïtat socials, la de l'universalitat que porta a la constitució de potències mundials, se resolen en una fórmula d'harmonia qu'és la FEDERACIO ESPANYOLA.

E. PRAT DE LA RIBA

(La Nacionalitat Catalana», Cap. VIII, El Nacionalisme polític)

Són molts encara els ciutadans que, enlluernats per la brillantor de certes fórmules, tropessen amb els obstacles i cauen dins el fane de la mala ordenació municipal que 'ls envolta. Hi ha que atraure l'atenció de tots vers la ciutat, la vila, el poble, que són els fermentos i l'essència de la grandesa dels Estats i els punts lluminosos qui marquen, a demunt els mapes, el grau de civilització i cultura d'un país.

LA JOVENTUT NACIONALISTA

Manifest convidant al primer «Congrés de Govern Municipal»

REDACCIÓ

ADMINISTRACIÓ:

CARRER

DE LES PARELLADAS,

NÚMERO 9.

Els treballs es publiquen
baix la exclusiva res-
ponsabilitat dels res-
pectius autors.

No s' retornen
els originals.

Any XIII Sitges, 25 de Maig de 1913 Núm. 607

Acusador acusat

La querella instada per l'ex-Secretari Julià contra En Bertrán i Musitu, pot haver causat moltes molesties a nostre benvolgut amic, però elles avaloren més encara el noble gest del paladí de la Moralitat administrativa. I avui que ja 'l Tribunal Suprem ha pronunciat la seva sentència declarant provat tot lo qu' En Bertrán imputava a l'ex-Secretari Julià i absolvent lliurement al querellat, totes aquelles molesties queden compensades amb escreix. A la satisfacció del deure complert, l'ardit Diputat per aquest Districte pot afegir-hi el goig de veure 'l seu acte aprovat pels serens jutjadors del més alt Tribunal del Regne, aixís com també la joia de rebre la carinyosa i espontània adhesió que de tots els indrets de Catalunya li expressen els qui en alguna cosa estimen la dignitat ciutadana.

A son temps ens plaurà dedicar més d'una glosa a la interessantíssima sentència, per deduir-ne conseqüències qu'importa fer-ne remarcar. Ara com ara no ho fem, per no distreure amb nostres comentaris l'atenció que 'l lector deu aplicar a textos originals, de transcendental importància.

En Julià, amb son optimisme fet a prova de desastres, afecta no sentir-se aterrat després de la sentència que absol an En Bertrán a la vegada que an ell el... retrata de cos enter. Diu que 's dona per satisfet amb què 'l nostre il·lustre Diputat hagi tingut de asseure's al banquet dels acusats. I quan aixís parla, el pobre home no veu que, en realitat, ningú més qu'ell, l'ex-Secretari Julià, ha ocupat el banquet dels acusats en el judici oral celebrat davant del Suprem.

Per a D. Josep Bertrán i Musitu, l'haver-se assegut en aquell banc constitueix el major timbre de glòria de la seva vida de home públic. Hi anà amb el cap alt i la consciència tranquil·la, i amb la consciència tranquil·la i el cap alt se'n aixecà.

Si En Bertrán no tingués dels deures que la investidura del càrrec de Diputat li imposa, el rígid concepte qu'en té, podria haver-se

estalviat les molesties a que de bon principi aludiem com a derivades del procés. Li bastava no rebutjar la retirada que de la querella feia En Julià, abans de que 'l Congrés concedís el suplicatori, conforme apareix de la carta que reproduïm a continuació:

(Recibida a las 11—contestada a las 3.)

Barcelona 29 de Mayo de 1912.

Sr. D. José Bertrán y Musitu.

Muy Sr. mio, de mi consideración y compañero: Hoy me dirijo a persona de amistad y confianza en Madrid diciéndole que comparezca ante la Comisión de Suplicatorios del Congreso, y manifieste que Don Buenaventura Julià y Masó, retira la querella que bajo mi dirección tenía interpuesta contra V. y que motivó un suplicatorio elevado al Congreso.

Bastó una petiqueta indicació mia para que el Sr. Julià se aviniera a tomar tal resolución que le honra i que, a mi, me ha producido gran satisfacción.

Como siempre es agradable el poder apreciar rasgos de nobleza en nuestros enemigos políticos, y yo me complazco, Sr. Bertrán, en poner éste del Sr. Julià en conocimiento de V.: mientras se me ofrece la ocasión que aprovecho de repetirme de V. affmº. a. y attº. S. S. p. b. s. m.

Jaime Hill y Feliu.

Peró En Bertrán volia arribar fins al cap-de-vall. Conscient del seu acte i de la seva missió, no podia avenir-se a quedar en una situació ambigua, cobarda, de implícita retractació, i perxó a la carta anterior contestà desseguida amb la que segueix:

Sr. Don Jaime Hill.

Abogado.

Mi distinguido amigo y compañero: Con sorpresa me entero del contenido de su carta que en su buena intención agradezco.

Ni es mi caso el de los que mendigan el perdón de los que ofendieron. ni temo las consecuencias de la concesión del suplicatorio. Cuanto entonces dije sobre los actos de un funcionario público en el ejercicio de sus funciones eran convencimientos arrancados de la realidad vivida, en el examen de documentos públicos y hechos indiscutibles que no por gusto sino por deberes ciudadanos hube a pesar mio de sostener en los Tribunales, en periódicos y en en el Parlamento.

Si yo hubiese tenido noticia de su propósito, le hubiese rogado se abstuviera de hacer indicación alguna al Sr. Julià, como he rogado a mis compañeros de diputación que pidan la concesión del suplicatorio. Hoy al expresarle mi agradecimiento por la noble intención de V. al realizar su gestión cerca del Sr. Julià, he de expresarle con toda franqueza, que el hecho de que el Sr. Julià retire su querella, sin mi cono-

cimiento y contra mi deseo, no puede implicar, por mi parte, rectificación alguna de conceptos que expuse en cumplimiento de mi deber y que deberé confirmar y ratificar tantas veces como tenga que ocuparme del asunto a que dichos conceptos se refieren.

Creo que mi lealtad me obliga a expresarle claramente mi actitud para que ella llegue a conocimiento del Sr. Julià y resuelva éste, con toda libertad y atendiendo únicamente a su interés, lo que tenga por conveniente.

Su affmº. S. S. y amigo

José Bertrán y Musitu.

Barcelona 29 de Mayo de 1912.

Després, a precés del nostre respectable amic, molts de sos companys votaren la concessió del suplicatori. Més tart, a son propi requeriment, fou el seu el primer suplicatori que del Congrés sortí, i ha sigut el primer que 'l Tribunal Suprem ha solventat. En Bertrán no 's penedeix d'haver fet a l'ex-Secretari Julià l'esboç biogràfic que motivà la querella. Lo dit, dit està, i En Bertrán ho repetirà sempre que a la depuració de les costums administratives convingui.

El nostre Diputat voluntariament s'ha assegut al banc dels acusats per demostrar les irregularitats julianeres; i s'ha fet la llum, i el Tribunal Suprem ha declarat provades totes les acusacions llençades per En Bertrán i Musitu contra 'l funcionari immoral.

En Bertrán s'ha assegut al banc dels acusats per aprobi del Caciquisme que deshonra 'l nom de nostra vila; però llegint la sentència i sospesant lo qu'ella diu de l'ex-Secretari Julià, ens vé a lame moria la célebre sátira:

*no son todos los que están
ni están todos los que son.*

El nostre Chilo Chilónides

Quan vaig a qualsevol lloc on se reuneix una gran gentada, sempre se m'acut el mateix pensament: «de tants milers o de tants centenars de persones com aquí 'ns trobem, de segur que no n'hi ha dues que pensin igual, en aquest moment precis». Però l'altre dia sí que vaig equivocar-me. Erem a veure les hermoses pel·lícules del «Quo vadis?», alguns sitgetans dels qui coneixem el nostre poble per dintre; i a l'aparèixer a l'escena cert personatge d'aspecte solapat, d'ulls hipòcrites, de procediments tortuosos, de falsetat ingènita, que lo mateix dibuixa un peix a terra per a que els cristians el prenguin per un d'ells, com denunciava sos llocs d'oració a fi de que 'ls pretorians puguin fer bones agafades, preparant amb criminal complacència el torment d'algun de sos benefactors; a l'apa-

reix aquell vil intrigant, a tots se 'ns va ocórrer la mateixa comparació, qu'ens feu exclamar amb tristesa:—«Per desgracia també'n tenim un de Chilo, a Sitges»...

Sí: també tenim qui no fa més qu'encendre odís, sembrar discórdies, explotar la bona fe dels incautes... També tenim qui per conseguir un fi jamai ha reparat en si 'ls medis qu'emplea son sants o criminals.

Li convé un dia presentar-se com a fervent catòlic?—Es llevarà de bon matí, i a l'hora en que tothom el pugui veure se'n anirà a missa i fins amb simulada devoció s'atrevirà a rebre al Deu de Bondat en ses entranyes negres. I no creguèu que això li sigui obstacle per a que més tart se'n vagi a rebre al primer vermell que arribi, — al famós renegaire Rubaudonadéu, per exemple. — Hi acudirà si d'aquell acte de presència n'espera algun profit, i organitzarà mitings on semalparli de la Iglesia i de tot lo més sagrat, i portarà son fingit entusiasme a l'extrem de perorar en el miting... encara que faci la peroració valent-se del seu parent fonògraf.

¿Li sembla que 'l dictat de llivertador de presos seria una bona capa amb que tapar els pellingos de sa misèria moral? — Doncs, ja 'l tenim aquí inventant històries de complots que atribueix a sos adversaris per a que se 'ls cregui enemics dels empresonats, i apropiant-se les gestions i els èxits de les prestigioses persones que de veres treballen per a deslliurar als infelïços presos.

¿Que hisendats i masovers corren bé, complint uns i altres les seves respectives obligacions, vivint com una família ben vinguda? Això sí que gens li agrada, i desseguida mira quina n'farà per dur la pertorbació on la pau regna. Als propietaris els burxa l'orella dient-los que 'ls pagesos són uns ganduls, i als pagesos els parla de la explotació dels amos, i l'engrunyiment no triga a iniciar-se.

¿Que s'apropen les eleccions i troba poc nodrides les seves files?— Allà 'l trobareu aprofitant-se dels efectes d'una vagal. No hi fa res que entre patrons i obrers s'obri una valla de rencunies, i que 'l pa falti a moltes taules, i que tot Sitges en pateixi. Li convé que la vaga no s'acabi pacíficament, i perxó la seva perfídia tira llenya al foc; procurant que la cosa s'engresqui i que s'allunyi el raonable arranament que al principi sigui possible. El nostre Chilo rès hi té a guanyar en el restabliment de la pau i de la normalitat: vol que duri la ofuscació dels esperits, perquè sab que la moneda falsa no més pot passar a les fosques, i an ell, a l'abominable Chilo, en ple dia se li veu el llautó.

El malestar i les llàgrimes que la seva gestió perversa ocasiona al poble, poc li importa. A pesar de tot encara 's donarà fums d'amic dels pobres i hi haurà desmemoriats que no s'adonaràn de la impostura. Recordeu-vos de com tenia de sostenir-se l'Hospital quan l'ombra del nostre Chilo es projectava sobre la Santa Casa. Recordeu-vos de la seva terca oposició a que 's construís l'Hospital nou que avui és honra de Sitges. I recordeu amb quanta baixesa s'esforça en impedir la construcció de la Caseta de Salvament i la dotació en aquesta platja del bot salvavides que tant desitjàvem tots. Fixeu-vos bé en tot lo que diu i fa aqueix home funest, de qui sembla que rès se li endona variar d'idees, i notareu que una idea és invariable sempre en ell: la de

poguer medrar a costa del poble, explotant-lo fins que a la caixa del Comú s'hi fessin trenyines.

Chilo Chilónides! Traidor i malvat, concupiscent i crudel, hipòcrita i cinic, ets una flor del mal, repugnant i verinosa.

MALL

Poblet, Reus i Tarragona

Diumenge 11 de Maig

A la Estació d'Esplugues, ens tenim que esperar bastant. Bafa un vent una mica molestós i la sorra que encara hi ha al sòcol de l'edifici nou de la Estació s'escampa per tot arreu... Arriva per fi el tren que té de portar-nos a Reus. Pita la màquina i correm desesperadament com en un express. Extensos camps d'avellaners ens alegren la vista amb sa plàcida verdor... La Riva, La Plana, Selva... i Reus. D'arribada an aquesta ciutat, la nostra impressió, hem de confessar-ho, no ens és molt garbosa. Aquells quartels alinats amb ses finestres tristes... Ail... No obstant al desembocar a la Plaça ont es troba la estatua an el General Prim ja és un'altra cosa i l'agrado va entrant-nos paulatinament. Tot seguit ens dirigim a veure a l'antic i respectabilíssim amic l'intel·ligent advocat, secretari que fou de l'Ajuntament, de Sitges, i actual del de Reus, don Josep Kies, qui junt amb sa senyora esposa ens dispensa una franca i afectuosa acollida. I veusquí que quan estavem al millor de la conversa, truquen al cancell de la casa i al obrir-lo oïm una veu sitgetana que fent els compliments del cas s'atança vers el saló on estem reunits. Es la del simpàtic jove D. Josep Bartolí qui, previament convingut, ve a ajuntarse amb nosaltres en aquella ciutat.

El nostre amic somriu, i seguidament ens fa entrega d'un adorant pom de marguerides, ofrena d'un nucli de gentils sitgetanes, segurament les que vingueren a darnos comiat, totes vestides de blanc. No cal dir quina impressió causà aital ofrena, pel seu significat i per la seva procedència hermosa.

Es continuà parlant del nostre ritme local intrèpidament i al terminar la visita convidarem a sopar amb nosaltres al Sr. Kies com a prova d'afecte i inesborrable record.

Aquest sopar transcorregué molt agradablement; convenint tots els començals anar, bon punt acabat, a sentir el magnífic concert que—oh Fortuna—fa Sinfónica de Madrid donava al Teatre Fortuny.

En el concert ens extasiàrem escoltant les sublimes melodies de l'obertura de «Freischütz», d'En Weber; el «Minuet dels Focs-follets», i el «Valç de les Síl·fides», de En Berlioz; la «Rapsodia Húngara», de Liszt; la «VII Sim·onia», d'En Bethoven; el «Somni d'una nit d'Istiu», d'En Mendelshon; i «Els murmuris de la selva», la obertura del «Tanhauser» i la «Cavalcada de les walkyries», d'En Wagner.

Rès que 'ns en anàrem a dormir amarrats de música dela bona...

Dilluns, 12

Una nit pesada, sense poguer dormir apenes, pel brugit mogut per la gran geració que s'hostatja a l'Hotel, ha precedit al dia d'avui. També nosaltres, fadigats de romandre en el llit de Procrustes, ens llevem de bon'hora, anant a recórrer

els arrabals de Reus. Passem pel Mercat i a dalt d'un pòrtic lègim: «Construïdo durante el reinado de Isabel». Es vell i poc esbelt; nosaltres fem comparacions. La venedora d'aviram ens ofereix un parell de pollastres, però no'ns avenim perquè amb el preu sollicitat per ella els voldriem veure cuits a taula.

Embafats de l'olor que s'escapa del mercat anem a desdijunar-nos, i pel camí passém, enranthi, per l'Esglesia Parroquial. Si el temps no'ns estalona püjariem al Campanar que'ns diuen fa la competència an el de Valls, però dintre tres quarts tenim que anar a trobar en en Kies a la Casa de la Vila on ens ensenyan les curiositats d'allí, acompanyant-nos desp'és a diversos llocs.

A l' hora precitada ens personárem doncs al Palau de la Municipalitat, rebent-nos l'esmentat senyor a son Despatx de Secretaria. D'aquí passàrem al departament ont religiosament es guarda la gloriosa espasa del General-Prim, el discurs que llegí a l'entregar aquèsta al poble de Reus i les armes que arrebatà a la gent mora en la batalla memorada. Tots l'emquanyàrem amb amor, fent vots per a que ella ens dongui intrepidesa bèlica en les batalles futures per la Moralitat administrativa de Sitges.

Seguidament visitàrem altres dependències de la Casa, totes elles adornades amb obres d'artistes reusencs, i que l'Ajuntament subvenciona per a enoratjar-los.

Acabada aquesta visita instructiva, el senyor Kies sempre el mateix, li sembla que encara no'ns ha satisfet prou, i vol acompanyar-nos a la Estació Enològica, la primera d'Espanya. Encara que desconexim a fons les ciències allí cultivades gustem fortament la sabor dels definguts experiments, i de la incomparable organització de la futura Universitat agrícola. Surtim molt satisfets, dirigint-nos vers l'Institut Pere Mata, també dels millors de la nació per a la guarició de dementis. Un llarc passeig d'arbres ben fecunds i que voldrien per a la nostra Sitges va de la carretera al punt indicat. L'Institut se compona de varis edificis de bonic escayent i ont s'hi revela a una hora lluny la mà mestra den Domènec. Totes les dependències ostenten una rica decoració: hi ha sala de billar; saló de rebre, damunt dugues tauletes del qual hi veiem «L'Illustration» i «Mundial Magazine», quartos de bany, dormitoris, etc. etc., tot d'una netedat i boniquesa exquisides.

Com que tenim tard no ens entretenim gaire, i dant una volta pel jardí en surtim depressa. Allavors ens dirigim novament a Reus, car a les 12'30 tenim que pendre el tren que'ns deixarà a Tarragona.

Arribats a la Estació aprenem que encara en tenim per mitj' hora, preciosa mitj' hora — massa curta — que aprofitem per a fer l'èpílec de alabances i acció de gracies envers el senyor Kies, que amb tanta gentilesa ens ha servit de Cicerone, i a qui mai sabrem com mellor retribuir-li... Xislet de tren, encaixades mà, crits de «a reveure» i vetaquí que sens adonar-nos ens trovem passant amb tota furia pels camps de Tarragona...

Aquesta capital ens apar més agradosa, encar que menys activa que el poble de Reus. El seu port, el seu passeig presidit per en Roger de Llúria, les ruïnes romanes que ben tot visitarem i qu' anem ovrant a mida que püjem per l' ample escalinata: tot això ens infiltra una nova, gustació de esperitualitat. De moment al l' Hotel d' Europa ens esperen, i nosaltres no ens hi trovarem gens malament. En veritat ens donen un excel·lent dinar, compatible amb la menja de la escaienta Loja de Poblet.

Després de un breu, llevant de taula sortim pels afores de la ciutat. Muralles ancestrals, castells de l' antigor, portes ciclopies, pedres sagrades de la velluria, ells ens evocen l'és paraules del Goethe dirigides a Roma: «Tot vinent que posa els peus a Roma se n'endú quelcom d'etern», tot vinent que posi els peus a la Imperial Tarraco se n'endurà també quelcom de etern.

Guaitant pel balcó del Mediterrani hem resat la oració de la tarda dorada. A baix hem vist enrunat l' antic presiri i un tros d' amfiteatre; i a dalt, enfilat amunt roge, el castell de Pilat. La Catedral ens brinda ses mellors gales i hi entrém. Estupefactió: de les columnates penjens els ries tapiços exposats sols un cop l' any, i ben neim novament la devesa Fortuna. Els instants qu' ara vivim són eixits de un ritus sagrat. Amb la contemplació de les obres d' art, un cant potent solemne, en-

tonat pels canonges desde sos sitials de xieranda, se'n puja bóveda enlaire, i els nostres éssers queden cor-presos de sublimació.

El cloquer sona, i al finir la sèptima ballada deixem el temple del Senyor i de l' Art.

—Digueu-Adeusssau!—diu un company —que anem a deixarho tot. Efectivament, la tarda ha decaigut, i dintre poc devem agafar el tren cap a Sitges.

Ara ja és fosc; a l' andén hi ha tráfec i s' anuncia la prompta arribada del tren. En Josep Diaz, resumeix en breus paraules, davant dels excursionistes, les dugues jornades que baix la seva digna presidencia hem passat tan agradablement, fent el panegiric de cada un dels assistents. — Arribada del tren. Cançons de la terra, visques, salutacions...

Camp de Tarragona, drapada verdor en la fosca, estrelles brillant entre els núvols obscurs.

Ja som a Sitges: la Estació es trova plena de gentada. Molta part d' ella ens espera... Saludos, encaixades de mà... petons... abraçades... jetcétera!...

Sitgetans!: La nostra ànima vé de viure dos dies en exaltació perpetua!!!

HELIUS

La moralitat administrativa

Felicitações al Sr. Bertrán

Continúa Don Josep Bertrán i Musitu rebent felicitacions i més felicitacions amb motiu de haver sigut absolt lliurement pel Tribunal Suprem.

Prestigioses corporacions i entitats de tot Catalunya, qu' en l' acte del senyor Bertrán hi veuen un alt exemple de civisme, se apressuren en termes encoratjadors a enviar la seva enhorabona al nostre representant al Parlament.

Les pàgines de aquest setmanari són poc espaioses per a reproduir tantes i tantes felicitacions com al Sr. Bertrán continuament es transmeten. Sentim, per tal raó, no poguer col·laborar, conforme desitjariem, a la exaltació de la acció patriòtica i desinteressada del nostre valent Diputat.

No obstant, ens decidim a reproduir-ne, a continuació, dugues, d' elles; per quant la una representa l' aprovació de l' acte del Sr. Bertrán pel grupo parlamentari a que pertany: aprovació ben elocuentment autoritzada pel seu President; i l' altra per a demostrar que, además de aquest Districte, el fet ha interessat a tota la opinió de Catalunya, evidenciantho aqueix ofici de l' Ajuntament de un petit poble de la nostra estimada terra catalana:

Lliga Regionalista

Honorable Senyor :

En nom de la Lliga Regionalista de Barcelona, que s' honra tenint-vos en la llista de socis i en la representació parlamentaria del regionalisme, tinc l' honor de felicitarvos coralment pel resultat de la causa que se vos seguia per haver complert en vostres devers de Diputat.

A les entusiastes felicitacions del Districte, que amb elles ha lornat a votar vostra candidatura, volgheu juntar-hi la de la Lliga Regionalista i la meva personal, penyores de la alta consideració i estima que se vos té en aquesta casa que va començar sa vida política lluitant, amb vos, contra el caciquisme que deshonrava la nostra terra.

Deu vos guardi molts anys per bé de Catalunya.—Barcelona 12 de Maig de 1913.—El President, Raimond d' Abadal.—Ilm. Sr. En Josep Bertrán i Musitu, Diputat a Corts per Vilanova i Geltrú.—Present.

Ayuntamiento Constitucional
San Acisclo de Vallalta

Aquèsta Corporació Municipal, encara que d' un poble petit, formada per a gent que treballen per a la moralització de l' administració pública i el mellorament de son poble, en ocasió de la sentència absolutoria amb que ha terminat en el Tribunal Suprem la causa que li seguia l' ex-Secretari de Sitges per suposada calumnia, vos fa, present de la seva més entusiasta felicitació, alhora que de l' estima i més alta consideració, com si ho haguessin fet per nostre poble, per la energia, desinterés abnegat i sacrifici, amb que habeu treballat en favor de la blanca vila de Sitges, amarada de llum i d' alegria, logrant erigir en l' Ajuntament d' aquella vila una administració catalana, digna i honrada. La vostra obra en favor de Sitges mereix l' agraiment de tot bon català, de tot qui estimi son poble. Compteu sempre amb nostre efecte.

Visqueu molts anys per a bé de tots, digníssim Diputat per Catalunya.

Sant Aciscle de Vallalta 18 de Maig de 1913.—L' Alcalde, Josep Bosc.—Per acort del A. El Secretari, Jaume Ferrer.—Senyor don Josep Bertrán i Musitu, Diputat per Vilanova i Geltrú.

L' il·lustrat jove advocat, compatriota nostre, D. Antón Ferrer Robert, en contestació a una carta felicitant al seu colega Sr. Ossorio i Gallardo, defensor del Sr. Bertrán i Musitu, ha rebut la següent, que estem autoritzats per a transcriure:

Sr. D. Antonio Ferrer Robert.

Mi estimado amigo y compañero: Mil y mil gracias por la afectuosa enhorabuena con que me favorece su carta de 13 de los corrientes.

He cumplido un deber, he secundado una causa justa, y he servido a un buen amigo; si además de eso obtengo la adhesión de personas ilustradas y ecuanímes como V., bien puedo reputar ese asunto como uno de los más satisfactorios de mi vida profesional.

Me es muy agradable repetirme de V. afmo. amigo y colega q. b. s. m.

Angel Ossorio.

19-5-913.

: BLANCO REFUGIO : Guía espiritual de Sitges

L' obra amb que l' Dr. Diego Ruiz obsequia a Sitges, i que porta per títol el amb que encapçalem aquestes ratlles, ha surtit ja a la llum pública: els armoniosos cants dedicats a la nostra patria són ja impresos pulcrament sobre l' paper, formant un elegant volum que ha il·lustrat amb notables dibuixos nostre país el distingit artista D. Joaquim Sunyer i de Miró.

Com ja és sapigut, l' obra ha sigut espléndidament editada pel pulcre editor D. Enric Dieste, el qual junt amb l' autor la dedica a l' apreciada família Benaprès de la nostra vila.

Omitim parlar del valor literari de la esmentada obra, per quant el Dr. Diego Ruiz ja està prou acreditat com escriptor eminent. Per altra part, En Sunyer, com a bon sitgetà, ha treballat amb desinterés i entusiasme artístic a la il·lustració de tal obra, amb la edició de la qual el Sr. Dieste ha demostrat novament la seva predilecció per Sitges, proporcionantli un llibre hermosíssim, ben digne del seu nom.

Aquí se ha rebut la edició de luxe, que està impresa sobre paper de fil; i

nosaltres recomanem en gran manera que l' adquireixin, a tots els bons sitgetans, doncs es tracta de una obra que precisa la meditin les generacions futures, ja que enclou una vibrant oració a la nostra idolatrada Patria.

Justicia

Sortosament per mi, al ensemps que arribava a mon coneixement l' agradable nova de que l' Tribunal Suprem absolia lliurement al digne diputat per aquest Districte, En Josep Bertrán i Musitu, del suposat delict d' injurries greus i de calumnia al que s' passa la vida injuriat i difamant als més honorats i ambnegats veïns de nostre poble; mans amigues m' entregaven el periòdic resso del Secretari destituït per llur zel en l' incumpliment del seu càrrec.

La nova del triomf de l' amic caríssim era la lllosa de plom que justa i oportuna aniquilava els arguments sofístics i els comentaris cursis que deixava sentats en el periòdic aludit el meteix interessat, tot amagant «modesta» i cobardament el seu nom en les lletres del pseudònim.

Sapiguda és dels nostres lectors la campanya que, desde la seva aparició, ve sostenint el nostre setmanari, contra les disbauxes característiques de l' administració municipal que dirigia el celeberrim funcionari de les ja famoses combinaciones financieras, qual campanya ha tingut de concretarse a rebatre els arguments amb que desde les columnes del «Eco» caciquista aquell aprofitat subjecte pretenia justificar ses... irregularitats.

Tal lluita, com és sabut, ha sigut forta i persistent: a les irrefutables proves amb que justificavem les nostres afirmacions, es justificava procurant escampar arreu la suposició de que ell, el «único español que había en Sitges» segons frase memorable, —era víctima de l' odi dels separatistas, que havien jurat exterminar tan «bondados», «exemplar» e «insubtil patrici» (¿!).

No content l' ex-Secretari de fer creure als ignorants que l' seguien de que una disposició superior el reintegraria a la secretaria del municipi, a quins regidors injuriava de la manera més baixa i canallesca, intentà, no sabem si per assegurar el seu modus-vivendi, que malgrat llurs bufonades veia perdre totalment, o si per enlluernar a llurs admiradors fentels-hi creure que poblacions importants demanaven la seva cooperació, sollicità la plassa de Secretari de l' Ajuntament de Sant Feliu de Guixols; i allavors el digníssim Diputat pel nostre districte D. Josep Bertrán i Musitu, fentse càrrec perfectament de la seva missió, donant exemple de civisme i coneixent de les armes de l' adversari forjades totes elles en el gresol de la falsedat, se proposà acabar d' una volta, desfent la llegenda de víctima que l' ex-Secretari amb tota farsa es fabricava i manifestant clarament, amb la llum de la Justicia, que en nostra vila no hi havia altra cosa que un ex-funcionari desvergonyit, destituït legalment del seu càrrec per irregularitats comeses, i un poble conscient que apoya resoltament als qui aital mida prengueren, i una minoria de babaus, barrejats amb quatre desprestigiats anyoradissos de gangues i àpats gratuïts.

Veuse aquí l' empenyo del nostre diputat en precipitar la tramitació del assumpte i d' interessarse personalment per la concessió del suplicatori. En Bertrán, ben diferent d' altres diputats que després d' explotar llastimosament l' ignorancia de les masses, defujen i entorpeixen l' acció de la Justicia, es presenta seré davant del més alt Tribunal del Estat, brillantment assistit del distingit advocat Sr. Ossorio i Gallardo, a respondre dels seus actes, pregant que per medi d' una sentència justa es desfés de una vegada l' equivoc que l' ex-Secretari tenia interès en fer surar; volia el nostre diputat que s' declarés d' una vegada la raó de la nostra campanya.

I el resultat no ha pogut esser més satisfactori: mercès a la gallardia i valentia del nostre diputat, l' imperi de la Justicia queda plenament restablert, quedant en descobert l' ex-Secretari.

Per aital motiu m' adereixo amb tota l' ànima a les demostracions de gratitut

que ha rebut nostre diputat, que en tan gran manera ha enlaira llur investidura i s' ha fet digne del districte, enaltint al ensemps l' acció de la Lliga Regionalista a quina escola m' honro aprenen-thi.

En Julia seguirá com sempre procurant produir tota mena de conflictes que dificultin la marxa progresiva i sempre triomfal de nostre poble, mes llurs campanyes no tindran justificació possible; sobre d' ell pesarà com làpida mortuoria el Considerando 4.º de la Sentencia. — «Considerando que por los documentos aportados a los autos y explicaciones que por ellos se han dado se evidencia que la conducta de don Buenaventura Juliá, como Secretario del Ayuntamiento de Sitges dejó bastante que deseñar por las irregularidades administrativas que aparecen cometidas durante su gestión».

MIQUEL GORGAS

Vistes al mar

I

La ginesta altra vegada!
La ginesta ab tanta olor!
Es la meua enamorada
que ve al temps de la calor.

Pera ferli una abraçada
he pujat dalt del serrat:
de la primera besada
m'ha dextat tot perfumat.

Feyà un vent qu' enarborava,
feyà un sol molt resplendent:
la ginesta s' regirava
furiosa al sol rient.

Jo la prenc per la cintura:
la estisora va en renou
desflorant tanta hermosura;
fins que'l cor me n'ha dit prou.

Ab un vimet que crexia
ignoscent a vora seu
he lligat la dolça aymia
ben estreta en un pom breu:

Quan l'he tinguda lligada
m'he girat de cara al mar...

M'h' egirat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he axecat el pom enlayre
y he arrencat a corre' avall.

II

La mar estava alegre, aquest mitx dia:
tota era brill i crit y flor d' escuma,
perque feya molt sol y'l vent corria.
Al lluny se veya un gran mantell de bruma.
Damunt les ones, ab les veles dretes,
les barques hi brincaven com cabretes.

III

Flameja al sol ponent l' estol de veles
en el llunyà confí del cel y l' aygua.
La mar, inquieta, com un pit sospira
en la platja reclosa y solitaria.
D' hont pot venir la inquietud de l' ona?
Ni un núvol en el cel... ni un alé d' ayre...
D' hont pot venir la inquietud de l' ona?
Misteri de la mar! L' hora és ben dolça.
Flameja, al sol ponent, l' estol de veles.

† JOAN MARAGALL

Sessió de l' Ajuntament

ORDINARIA DEL 21

De primera convocatòria, fou presidida pel Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, i hi assistiren els regidors senyors Querol, Dalmau, Parera, Selva, Julià i Mitjans.

Llegida l' acta de la sessió anterior, fou aprovada amb el vot dels julianers en contra, perquè no s' hi consignaven les protestes que feren quan en la sessió anterior se 'ls donà per ausents al no volguerse retirar durant la discussió i votació de l' enorabona an En Bertrán i Musitu per la sentència absolutoria.

Es llegiren dues comunicacions de la 2.ª brigada de l' Institut Geogràfic i Estadístic que aixeca'l mapa d' Espanya, invitant a l' Ajuntament a designar representants qu' assisteixin a les operacions de deslinde i fitació del terme municipal. S' aprovà la designació feta per l' Alcaldia dels Srs. Parera i Selva, en unió del Sr. Alcalde.

S' aprovaren alguns comptes per diferents conceptes.

La Presidencia exposa al Consistori l' estat de l' assumpte de les Escoles, manifestant que en ocasió de la visita que dies enera feu an aquesta vila el Sr. Inspector Provincial d' Instrucció Pública, va enterar-se de que'l desdoble de les Escoles actuals tal com s' havia intentat portar a efecte, és cosa impossible, doncs les disposicions vigents sobre la materia no ho permeten; no obstant,

En la IMPREMTA
de aquest periòdic,
Parelladas, 9,
se ha rebut un gran
variatió assurtit de
ESTAMPES :
RECORDATORIS
SORPRESES :
DEVOCIÓ NARIS
d'istil modern per a
Primera Comunió .

Dr. M. Farrán Brauet

Cirujano - DENTISTA NORTEAMERICANO

Lunes: De 9 y media a 1 mañana y de 3 a 6 tarde; martes y miércoles, de 9 y media a 1

--- Parelladas, 25 : SITGES ---

Instal·lacions elèctriques

VALENTI ARRASA

Pròxima apertura de la Sucursal: Carreta, 21-SITGES

Aquesta antiga Casa, autoritzada per la
«Companyia Barcelonesa d'Electricitat»,
ofereix els seus serveis als veïns d'aques-
ta vila per a instal·lacions d'il·luminat, forns
motriu, calefacció, telèfons, para-llamps,
timbres elèctrics, etc., etc.

Despatx Central, Estruch, 9 — Telèfon, 2055

BARCELONA

queda el recurs d'acullir-se a lo que hi
ha disposat respecte a l'establiment de
Escoles unitaries; per lo que, així, lo
que pot treballar-se és la creació de un
altre col·legi públic de nois i un altre de
noies. En vista de això, proposa que se
activi la instrucció de l'expedient en
aquest sentit; acordant-se així per una-
nimitat.

El Sr. Selva proposa que, a l'objecte
de lograr que el Passeig Benaprès resti
sempre en el més bon estat possible de
conservació, desde ara, que se l'acaba
de deixar bé, cada setmana o setmana
per altra s'hi enviï el guarda-termes a
donar-li un repàs.

Passa a la Comissió d'O. i O. una pro-
posició del Sr. Parera sobre colocació de
plaques de ferro esmaltat, indicadores
dels noms dels carrers.

A proposta d'En Selva s'acorda que
la C. d'O. i O. posant-se en combinació
amb les altres entitats que tingui a bé
interessar, vetlli per a que les propietats
de cases no pintin de coloraines o
de tons foscos les fatxades sino que do-
minin el blanc i els colors clars a fi de
conservar l'anomenada que Sitges té
de vila blanca.

Es tracta d'algun altre assumpte d'es-
cassa importància i s'aixeca la sessió.

CRONICA

Després de visitar la importantíssima
fàbrica de ciments i cals hidràulica que
«Valcarca» poseix el Sr. Parera, dime-
cres passat arribaren a la nostra vila
una bona colla d'alumnes de l'Acade-
mia d'Enginyers de Guadalajara, acom-
panyats dels il·lustrats professors de la
mateixa els capitans D. Victorià Bar-
ranco i D. Vicens Rodríguez.

Els excursionistes, que vestien unifor-
me militar, dinaren a l'Hotel Subur i
després visitaren tot lo de notable que
enclou nostra població; quedant suma-
ment admirats de les joies d'art que l'
«Cau Ferrat» estotja, del superb pano-
rama que desde dalt al Baluart es con-
templa, de la magnificència del Passeig
de la Ribera i, en fi, de totes les bel·leses
que tant han contribuït a estendre la
fama que d'hermosa i riallera gosa la
Blanca Subur.

Com ja era d'esperar, la nova publi-
cació setmanal titulada *Lectura Popular*:
Biblioteca d'Autors Catalans, ha assolit
un gran èxit, augmentant cada dia el
número dels seus subscriptors.

Cinc són els quaderns que porta publi-
cats, al infim preu de deu cèntims, i tots
ells resulten per igual altament interes-
sants:

N.º 1, Poesies d'En Joan Maragall; 2,
«La Festa del Blat», drama en 3 actes,
de l'Angel Guimerà; 3, «La Bofetada» i
«Fidelitat», novel·les d'En Narcís Oller,
4, «Poesies», d'En Miquel S. Oliver; i 5,
«Colometa la Gitana», sainet de l'Emili
Vilanova.

Amb un temps relativament esplèn-
dit, diumenge va celebrarse el tradicio-
nal aplec de la Trinitat, acudint amb tal
motiu a la montanya en quin cim s'ai-
xeca l'ermita d'aquell nom una gran
gentada en sa major part precedent de
les veïnes poblacions de Vilanova i Sant
Pere de Ribes.

El programa de les ballades de la tar-
da fou executat amb la trassa de cos-
túm per la banda de música que dirigeix
el Mre. D. Josep Carbonell Vidal.

Així la carretera que desde la de Bar-
celona condueix a dalt a la ermita, com
el camí pedestre que desde aquesta baixa
fins a Valcarca, es troven en excel·lent
estat de conservació, lo qual facilita
engran manera l'ascensió i devallada
a un dels punts més hermosos de les
nostres encontrades.

En atenta circular que acabem de
rebre, se 'ns participa que amb fetxa 25
del mes d'Abril últim s'ha constituït a
Santiago de Cuba una societat mercan-
til regular colectiva amb la raó i firma
de «Fausto Magrans y Compañía», la
que en l'establiment «La Princesa»,
(Estrada Palma, 4) es dedicarà als nego-
cis de robes al detall i efectes de fan-
tasia; siguent socis gerents de la me-
teixa nostres benvolguts compatriotes els
Srs. D. Faust i D. Manuel Magrans Ma-
grans i D. Francisco Robert Bonet.

Desitgem als esmentats senyors molta
prosperitat en tals negocis, que són con-
tinuació dels que el primer d'ells tenia
empreses en el mateix punt.

Los que tienen árboles frutales, deben
leer el anuncio COLA TANGLEFOOT.
Con pocos céntimos se evita que los
insectos desde la tierra invadan los
árboles.

En la iglesia sufragánea de Capde-
sens, s'hi prepara per avui una gran
festa, amb motiu de celebrar sa primera
Comunió varis nens i nenes dels case-
rius de Garraf i Valcarca.

A les vuit del matí, Missa de Comunió,
amb plàtica preparatoria, que farà el
propi celebrant, el zelós sacerdot vicari
d'aquella Parroquia Rvmt. Mossén Lluís
Durán, Pvre.

A les deu, Ofici solemne, cantanthi un
chor de nois alumnes del Col·legi de
Valcarca que dirigeix l'il·lustrat pro-
fessor D. Pere Lluís Ferrer.

Pels preparatius que han vingut no-
tantse aquets darrers dies, la festa de
avui en aquella apartada barriada pro-
met revestir molta solemnitat.

Con el número de hoy acompañamos
un prospecto del conocido medicamento
«Elixir Callol», cuya lectura recomen-
damos eficazmente a nuestros lectores
por ser de interés a las familias y a
todas aquellas personas que padecen de
neurastenia, anemia, falta de apeti-
to y debilidad general; siendo tam-
bién muy útil en las convalecencias. Se
vende en las principales farmacias y
droguerías.

Amb el títol de El Siglo, nostre apre-
ciat compatriota Rafel Almirall acaba
d'obrir un gran establiment de perfum-
eria, roba, quincalla, sederia, modes i
altres articles similars a Manzanillo, de
la Isla de Cuba, carrer de Luz Caballero
cantonada al de Sant Joan.

No cal dir que desitgem a tan bon
amic molta prosperitat en el negoci.

La nit passada, en el Cinematògraf
del Prado Suburens s'hi ha exhibit la
magnífica pel·lícula «Quo vadis?», la qual
durant més d'una hora captiva l'atenció
dels espectadors. Realment es tracta de
una cinta hermosíssima, en la que un no
sab que admirarhi més: si lo interessant
del assumpte que s'hi desenvolupa, o bé la
esplèndida presentació i naturalitat en-
cisadora de les escenes que s'hi inter-
preten.

Avui a les 6 de la tarda i a les 9 del
mitja del vespre es projectarà nova-
ment tan portentosa pel·lícula.

Dimecres passat, en la parroquial
iglesia de Nostra Senyora de la Mercé
de Barcelona, que estava artística i es-

plèndidament adornada i il·luminada,
varen celebrar-se les noces de la gentil i
simpatia senyoreta donya Maria Ru-
siñol Danís, filla del nostre estimat amic
don Santiago, amb el ric fabricant don
Josep Planas.

Foren testimonis per part de la núvia
el seu oncle don Albert Rusiñol, ex-
senador, i el conegut pintor don Ramón
Casas; i per part del nuvi son germà don
Francesc i l'opulent banquer don Ma-
nuel Garriga-Nogués Coll.

La capella de música, dirigida pel
mestre Millet, executà triades composi-
cions durant el religiós acte, al que
assistiren distingides famílies de nostra
societat, amigues dels contraïents.

La lluita comitiva se traslladà després
al palau on ha fixat la seva residència
la nova parella: carrer de les Cortes Cata-
lanes, xamfrà a Lauria, on se serví un
esplèndid banquet.

Els nous casats, nostres amics, als qui
desitgem una inacabable lluna de mel,
han sortit de viatge de bodes cap a l'ex-
tranger, proposant-se després passar una
bona temporada aquí a Sitges, on amb
tantes simpaties i amistats compten.

Air a la tarda una comissió en la que
hi figuraven el Sr. Alcalde i el Sr. Presi-
dent del Fomento de Sitges anà a Vila-
franca per activar les gestions conduents

a la instal·lació de una subcentral Telefò-
nica en la nostra vila.

Amb la solemnitat de costum i dis-
frutantse d'un temps verament esplèn-
dit, se celebrà dijous d'aquesta setmana
la festivitat del «Corpus Christi».

Als divins Oficis que al matí tingueren
lloc en la iglesia parroquial, hi assistí
una Comissió de l'Il·lustre Ajuntament
composta de l'Alcalde D. Pere Carbonell
Mestre, primer Tinent Sr. Querol i se-
gond. Sr. Dalmau, a qui acompanyava
el Sr. Jutge Sr. Ferrer i Robert i el Se-
cretari municipal Sr. Mas.

La professó de la tarda resultà lloidi-
sima, figuranthi gran número de atxes,
la banda de música del Prado dirigida pel
Sr. Carbonell Rigual i una altra dirigida
pel Mre. de Capella Sr. Torrents.

Targetes Postals
de l'Aplec de
la Trinitat

La cosecha de vuestros árboles frutales

será mucho mayor emplean-
do la «Cola Tanglefoot»
porque impide con seguridad absoluta que suban
los insectos desde tierra. No se seca durante tres
meses. Da positivo resultado, sin perjudicar en lo
más mínimo la corteza del árbol. Valiosos certifi-
cados de la

Granja Experimental de Barcelona

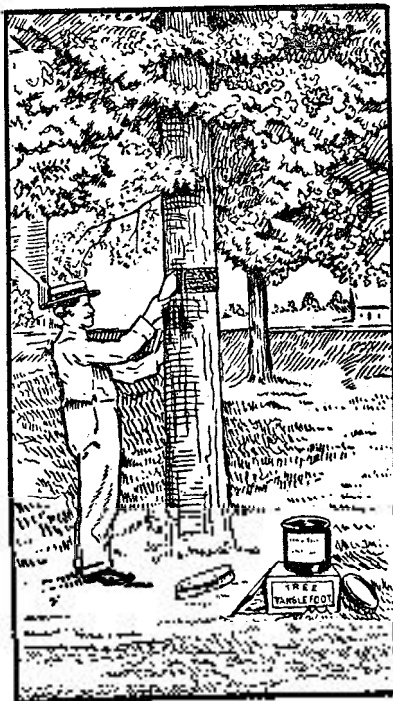
y de muchos agricultores.

Precio: Pesetas 2'50 una lata de 1/2 kilo.
1'50 » » 1/4 »

De venta en SITGES: JOSE MASO; Drogueria.

Representante para España y sus Islas:

MULLER Hermanos: Fernanda, 32; Barcelona.

Normes ortogràfiques

de l'

Institut d'Estudis Catalans

...

escèptic (fr. *sceptique*), que en llatí no tenen *x* sinó
s (*spontaneus, scepticus*).

El so de *x* palatal, es representarà per *x* en general
i per *ix* darrera de *a, e, o, u*. Exemples: *xafogor*,
xarol, *xerigot*, *xifra*, *xiprer*, *xisclar*, *xop*, *xoclar*,
pianxa, *punxa*, *gronxar*, *Elx*, *escorxa*, *perxa*, *marxa*,
baix, *baixa*, *baixar*, *caixa*, *aixella*, *esqueix*, *madaixa*,
teixir, *eixam*, *eixut*, *boix*, *moixó*, *gruix*, *gruixa*, *grui-
xut*, *vixer*, *ix*, *reix*, *ixent*, *albixeres*, *clixé*, *guix*,
guizaire, *rauixa*, *disbauixa*.

XIV

Les plosives finals són representades, adés per *g, d*,
b, adés per *c, t, p*.

S'admeten la *g*, la *d*, i la *b* finals, en els mots efu-
dits que en llatí presenten *g, d, b*. (Ex.: *esòfag*, *pròtec*,
diflong; *àcid*; *rígid*; *monosil·lab*, *verb*) i en els mots

populars els ètims dels quals tenen *g, d, b* (o *v*) (Ex.:
llarg de *largus*, *verd* de *viridis*, *barb* de *barbus*),
fet-se, però, excepció dels noms que en llatí terminen
en *-itudo* (Ex.: *amplitud*, *beatitud*, llat. *amplitudo*,
beatitudo) i els dels mots populars en què la plosiva
es troba precedida d'una vocal accentuada. (Exemple
humit de *humidus*), i tenint-se en compte que en tots
els casos s'escriurà amb *c* i no *g* la primera persona
del singular de l'indicatiu present (Ex.: *valc*, *vinc*).
S'admet també la *b* en *cab* (de *cabre*), *sab* (de *saber*),
i *reb* (de *rebre*).

En virtut d'aquesta Norma:

I. Darrera de consonant s'escriurà *g, d, b* finals
o *c, t, p* finals en el masculí, en el primitiu o en l'indi-
catiu present, segons que el femení, els derivats o
l'infinitiu presenten *g, d, c, b* o *t, p*. Ex.: *llarg* (femení
llarga, der. (*llargaria*, *allargar*), *alberg* (*albergar*),
sang, (*sangonós* *sangonera*), *fang*, (*fanguera*, *fangós*),
oblong, (*oblonga*), però *arc* (*arcada*), *blanc* (*blanca*,
blancor, *emblanquir*), *blavenc* (*blavenca*); —*verd* (*ver-
da*, *verdor*), *covard* (*covarda*, *covardia*, *acovardir*),
llard (*llardós*, *enllardar*), *sord* (*sorda*, *sordejar*), però
perdre), però *fort* (*forta*, *enfortir*), *cobert* (*coberta*,
encobertar), *tort* (*torta*), *surt* (*sortir*); —*verb* (*verbal*),
superb (*superba*, *ensuperbir*), *balb* (*balba*), però *es-
querp* (*esquerpa*), *colp*, (*colpir*).

II. Darrera de vocal no accentuada: Com en el
cas anterior; així, *pròdig*, (*pròdiga*, *prodigar*), *sacri-
leg* (*sacrilega*, *sacrilegi*), *catàleg* (*catalogar*), *anàleg*
(*anàloga*, *analogia*), *centrifug* (*centrifuga*), *cartilag*

(*cartilaginós*), però *intrínsec* (*intrínseca*), *estómac*
(*estomacal*), *únic* (*única*); —*àcid*, *àrid*, *àvid*, *càndid*,
esplèndid, *estúpid*, *fètid*, *insípid*, etc. (*àcida*, *àrida*,
etc.) *òvid*, (*òvidar*), però *lícit*, *decrepít*, *inèdit*,
explícit, *insolít*, *paràcit*, etc. (*lícita*, *decrepita*, etcé-
tera), *límit* (*límitar*), —*monosil·lab*, (*monsil·làbic*), però
hidròfob (*hidròfoba*, *hidrofobia*), *àrab* (*aràbic*), però
filàntrop (*filantropia*), *príncep* (*principat*). —S'excep-
tuen *buit*, *aràbic*, i els mots en *-ec* *màneç*, *càrrec*,
tràfec, *rústec*, *ròneç*, *rèneç*, *feréstec*, *ròssec*, *préssec*.

III. Darrera de vocal accentuada: S'escriurà
sempre *c, t, p*; així no solsament *sèc* (fem. *seca*,
der. *asseca*, *sequedat*), *ric*, *rica*, *riquesa*, *iníc*, *iniqua*,
iniquitat), sinó *manyac* (*manyaga*, *amanyagar*), *grec*
(*grega*), *amic* (*amiga*), *groc* (*gropa*, *grogor*), *feixuc*
(*feixuga*), *foc* (*foguera*), *joc* (*joguina*); —no solament
dret (*dreta*, *dretura*), *nèt* (*nèta*, *netejar*), *petit* (*petita*,
petitesa), *bat* (*batre*), *permet* (*permetre*), sinó *fat*
(*fada*, *fador*), *blat* (*blader*), *fred* (*freda*, *fredor*), *mut*
(*muda*), *nebot* (*neboda*, *nebotet*), *pavel* (*aparedar*),
perdet (*assedegat*), *pensat* (*pensada*), *sentit* (*sentida*), *per-
dut* (*perduda*), *pot* (*poder*), *put* (*pudir*); no solament
drap (*draper*), *xop* (*xopar*), *Josep* (*Josepet*), sinó *cap*
(*cabota*), *cup* (*cubell*), *llop* (*lloba*), *estrep* (*estrebada*),
—Excepcions: *demagog*, *pedagog*, *zigzag*, *bulldog*; —
suç i alguns noms propis com *Alfred*, *Conrad*, *David*,
Nemrod, *Madrid*, *Bogdad*; —les tres formes verbals
cab.sab i *reb*, *adob*, *rob*, *club*, *nabab* i alguns noms
propis com *Jacob*, *Job*.

XV

En fi de paraula, s'escriurà *tx* dins els pocs mots
com *despatx*, *esquitx*, els derivats dels quals presenten
tx (*despatxar*, *esquitjar*); en tots els altres casos s'es-
criurà *ig* darrera de *a, e, o, u*, i *g* darrera de *i*.
Ex.: *maig*, *faig*, *raig*, *gaig*, *lleig*, *bateig*, *oreig*, *sac-
ceig*, *mig*, *trepig*, *desig*, *goig*, *boig*, *roig*, *fuig*, *puig*,
enmig, *rebuig*.

XVI

Quan per les regles d'accentuació, calgui accen-
tuar gràficament una *a*, una *e* oberta o una *o* oberta,
s'emprarà l'accent greu; en els altres casos, s'em-
plearà l'accent agut.

S'accentuaran els oxítons acabats en vocal tònica
o en vocal tònica seguida d'una *s* o d'una *n*. Ex.: *re-
plà*, *café*, *diré*, *cosí*, *allò*, *carbó*, *oportú*, *francès*,
digués, *formós*, *compren*, *encén* (En canvi *extens*, *car-
bons*, *infern*, *animal*, *animals*, *sonor*, *direm*, *dormim*,
direu, *dormiu*, *museu*, *servei*, *serveis*).

S'accentuaran els paroxítons acabats altrament
que en vocal sil·làbica seguida o no d'una *s* o d'una *n*.
Es: *fàcil*, *fàcils*, *dipter*, *dipters*, *pròleg*, *exàmens*,
anàvem, *anàreu*, *diríem*, *diríeu*, (En canvi: *pare*,
pares, *casa*, *cases*, *cerca*, *cerques*, *cerquen*, *savi* *savia*,
savis, *savies*, *moro*, *moros*, *ingenu*, *ingenua*, *ingenus*,
ingenues, *anèssis*, *anèssin*, *anares*, *anaren*.)

S'accentuaran els paroxítons de més de dues síl-
labes en els quals la vocal tònica és una *i* o una *u* se-

Tipografía de Jacinto Santacana Parera

: Carrer de les Parelladas, 9 : Sitges :

Servei de viatgers i encàrrecs ràpits
de SITGES a VILANOVA i vice-versa

Jaume Raventós Mirabent

HORES DE SURTIDA DE LA TARTANA:

SITGES

De can LETUS: matí, a dos quarts de 9; tarda, a dos quarts de 3

VILANOVA

De cal Correué: matí, a tres quarts de 12; tarda, a les 6 en punt

Es reben els recados aquí: Jesús, 61

LAMPISTERIA DE LLUIS MARCET ESTEBANELL

Instal·lacions de llum elèctrica, telèfons, ventiladors, timbres, para-llamps, etc.

Variat assortit de aparatos para electricitat i Bombetes de les millors marques i demés materials concernents al ram de Lampisteria.

Carrer de Sant Pere, 11

Sitges

HORARI DE TRENS

Surten de Barcelona cap a Sitges

- A les 5:50: Correu per Picamoixons, ab 1.^a, 2.^a y 3.^a
- » 8:35: Exprés per Valencia, ab cotxes 1.^a y 3.^a
- » 9:23: Correu per Madrid, ab 1.^a, 2.^a y 3.^a
- » 10:06: Mixte per Tarragona, ab cotxes 1.^a y 2.^a
- » 11:47: Lleuger per Vilanova, ab cotxes 2.^a y 3.^a
- » 13:05: Correu per Reus, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
- » 15:04: Mixte per Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
- » 18:24: Lleuger per Tarragona, cotxes 2.^a y 3.^a
- » 20:05: Correu per Valencia, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a

Surten de Sitges cap a Barcelona

- A les 5:06: Tren mixte, ab cotxes de classes 2.^a y 3.^a
- » 6:42: Correu de Valencia, cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
- » 8:31: Lleuger de Tarragona, cotxes 1.^a, y 3.^a
- » 9:48: Mixte de Tarragona, ab cotxes 3.^a
- » 11:36: Mixte de Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
- » 14:14: Lleuger de Vilanova, ab cotxes 2.^a y 3.^a
- » 16:18: Correu de Madrid, ab cotxes 1.^a, 2.^a y 3.^a
- » 17:16: Exprés de Valencia, ab cotxes 1.^a y 3.^a
- » 19:20: Lleuger de Sant Vicens, cotxes 2.ª y 3.^a
- » 21:28: Mixte de Valencia, ab cotxes 2.ª y 3.^a

APRENT Se'n necessita un en aquesta impremta

SOBRE-MONEDER

PER LA CIRCULACIÓ DE VALORS EN METALLIC

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de África, y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admetre'l a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder és el medi més còmode, senill y segur para remetre diner per correos certíficat, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s'evitan al públic las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poble més petit. És indispensable para encàrrecs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesades, etc., etc. Unich que resolli las dificultats de giro de petites quantitats. El Sobre-Moneder té la garantia del Estat, que abona la quantitat declarada en cas de extravio. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l'expén en tots els Estanchos al preu de 25 céntims y abona als seus expendidors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina i Serrano, 16: MADRID

Llapiç de colors Capses de pintura

Objectes d'escriptori: Carrer de Parelladas, 9

Compañía Proveedora de Carnes ALEMANY (S. en C.)

Proveedores de S. E. el Doctor Laguarda, Obispo de Barcelona; de los Sres. «Badosa y C.^a» de Gurrat; de la fábrica cementos de los Sres. «M. C. Butsem y Fradera» y otras altas empresas.

Domicilio social: San Francisco, 54: SITGES

Esta casa expende en sus mesas de la Plaza Mercado carne de Ternera procedente de las famosas ganaderías de Galicia, a 1 peseta libra.

Carnero a 0'70 ptas. los 400 gramos.
Cordero a 1 peseta los 400 gramos.

Cabrito a 1 peseta los 400 gramos.
Castrón a 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio domicilio por dependientes de la casa

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Las manufacturas alemanas al precio de coste más 10 por 100

Relojes de toda clase
joyería y platería
máquinas para retratar (desde 25 Ptas.)
cinematógrafos (desde 50 Ptas.)
máquinas para coser (desde 75 Ptas.)
máquinas para escribir (desde 100 Ptas.)
bicicletas (desde 75 Ptas.)
motocicletas (desde 300 Ptas.)
automóviles (desde 3000 Ptas.)

armas de toda clase
jueles y lentes de última moda
muebles de toda clase
confección para Señora y Caballero

quien la desee. — Pídanse ofertas (incluyendo el sello para la contestación) a la casa

Arnold Feuer, Berlin-Charlottenburg, Gervinusstr. 24

Los respectivos catálogos con dibujos y precios se mandan contra envío de 1 peseta en sellos de correo que el hacer un pedido se deduce del importe. Indíquese el artículo que se desea.

Cartas para Alemania cuestan 25 céntimos. No se pueden admitir las cartas insuficientemente franqueadas.

Se admiten representantes serios

Tintes Stephens

Tipografía i Llibreria Santacana
Carrer de las Parelladas, n.º 9

Máquinas SINGER

para coser y bordar y para toda
clase de Industria en que se em-
— — — plea la costura. — — —

SE CEDEN TODAS LOS MODELOS A
2'50 pesetas semanales

Las hay Industriales, Domésticas,
Rotativas, Oscilantes,

Vibrantes y Familiar reciproca.

PIDANSE CATÁLOGOS ILUSTRADOS

Representante en Sitges:

JOSE SELVA: Calle Aygua, 4

en donde encontrarán, como siempre, toda clase de
piezas, agujas y demás accesorios exclusivamente
para las acreditadas máquinas de la CASA SINGER

GRAN ÉXITO
DIEZ MIL suscriptoras en seis meses
La Reine de la Mode
Revista de Modas Francesas; la más completa y la más práctica. — Se recomienda en todas las casas. — Se publica del 5 al 10 de cada mes. — 120 modelos de todas clases de vestidos para señoras, niñas, niños, un patrón cortado al natural contenido en una : : : cubierta artística en colores : : :
PRECIOS DEL ABONO
Un año, 12 ptas., 6 meses 6'50 ptas.
Número de muestra, 1'25 pesetas
NOTA. — Con el fin de recompensar a los clientes que nos honran con su confianza, regalaremos por cada abono u orden de renovación hecho directamente una magnífica carpeta para conservar los figurines : : : : :
Se suscribe en la imprenta de este periódico

TUPINAMBA
TOSTADERO DE CAFÉ
AROMA CONCENTRADO con REAL PRIVILEGIO.
Vender los CAFÉS de esta MARCA PROHIBIDA SIN AUTORIZACIÓN DE LOS AUTORES
Sucursal en SITGES:
JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

NOMBRE REGISTRADO

PHOSPHORRENNAL • ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT SOLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74

FARMACIA

BARCELONA

